

влачишъ, и персть ще идешъ, (презъ) сичките дни на-животатъ ти :

15 И вражда ще поставимъ междѸ тебе и жената, и междѸ семето нейно : оно ще ти счѸпи главата, и ты ще мѸ наранишъ петата.

16 (А) на жената рече : ще презмножимъ скорбите твои и (колките) на-вчревношеніето твое : со скорби ще раждашъ чада : и камъ мѸжатъ ти (ще вжде) желаніето ти, и тей ще ти властвѸва.

17 А на Адама рече : понеже си послѸшалъ рѣчьта на-жената ти, и салъ си (Ѹ) дървето, (Ѹ) което заповѣдахъ ти, и рекохъ : не яждѸ Ѹ него, проклата (да е) землата изъ причина твоя : съ печали ще идешъ (плодсвѣте) Ѹ въ сичките дни на-животатъ ти :

18 Трънѣ и глогове ще ти растатъ : и ще идешъ травата полска.

19 Съ потатъ на-лицето ти ще идешъ хлѣбатъ (ти), догдѣто да се върнешъ въ землата, изъ която си вземешъ : понеже земла си, и въ земла (пакъ) ще се върнешъ.

20 И нарече Адамъ името на-жената си : Ева, защото она бѣ майка на-сичките живы.

21 И направи Господь Богъ на Адама и на жената мѸ ризы кожены, и шблече ги.

22 И рече Господь Богъ : ето, быде Адамъ както единъ изъ Насъ за да познава доброто и злото : и сега за да не простре ржката си, и земе и (Ѹ) дървето на-животатъ, и иде, и живѣе вѣчнш.

23 За това Господь Богъ извади го изъ рай-атъ Едемскій, за да работи землата, изъ която быде вземешъ.